

og det bliver et Spørgsmaal, om man er berettiget til under de Forhold, hvorunder Arbejderne nu leve, at fordrø det af dem, som her fordrøes, naar de komme under Fattigvæsenet, da de ellers skulle underkastes den Tortur og de Pinsler, som dette Lovforslag hjemler Tvangsarbejdsanstalterne. Ret til at benytte overfor Arbejderne.

Jeg veed nu godt, at den ærede Minister vil sige, at dette Lovforslag netop vil råde Bod paa noget af det, som jeg her omtaler. Men det forekommer mig utvilsomt, at det Gode, som denne Lov indeholder overfor de Fattige, er noget saa selvsagt, at dersom det ikke var taget med, vilde det have set endnu meget værre ud, end det gjør. Det er ellers meget mangelfuld, men det forekommer mig næsten, at det vilde være en Umulighed ikke at tage det med, hvis man i det Hele taget vil besætte sig med at lovgive paa dette Omraade. Jeg har kun set en eneste Bestemmelse, hvis Udeladelse, hvis den havde været udeladt, havde været ligesaa betegnende for, hvad man ikke bør tage med under de nuværende Forhold, og det er Bestemmelsen i § 10, som taler om, at hvis en eller anden Formuende eller Velstillet i Samfundet ikke skulde være vidende om, at der er et eller andet Sted i Landet gaar en Bøsson omkring, som han havde Forsvælsesspligt overfor, skulde Fattighjælpsens Virkning ikke gjøres gjældende lige overfor ham, naar han løvrigt var villig til at erkende og opfylde sine Forpligtelser. Disse af Motiverne Exempler, der fremføres derpaa, og jeg maa sige, at det er saa selvsagt, at tage denne Bestemmelse med, at det vilde være altfor hurtigst, dersom man ikke havde ment, som Motiverne sige, at det ikke skulde komme denne Mand til Stude eller straffe ham med Fattigvæsenets Virkninger. Dersom det skulde have været Følgen, vilde man komme til det Resultat, at selv en Minister vilde kunne komme paa Fattigvæsenet, og det plejer man ikke at gjøre, naar man har mindst 12,000 Kr. om Aaret; i ethvert Fald vilde det være hurtigst at komme der under saadanne Forhold. — Den ærede Minister talte i Gaar om, at naar der ikke var fremkommet flere Oplysninger om dette Lovforslag, forinden det kom frem, var det fordi han ikke havde ment sig berettiget til overfor de Krav, der her ere reiste om at lovgive paa Fattigvæsenets Omraade, at forsinke dette Lovforslaas Fremkomst længere, at han havde en Forpligtelse til at fremkomme med det saa hurtigt som muligt og ikke forsinke det ildover den nuværende Samling. Jeg tror, at den ærede Minister havde gjort meget vel i at lade

dette Lovforslag vente lidt endnu, naar han dog ikke har fundet bekvemmeligt sig til at gjøre det bedre, end det er. Jeg tror, at den ærede Minister havde haft god Grund til at opsætte dette Lovforslaas Fremkomst lidt endnu og undersøge de Forhold, jeg nys omtalte, noget dybere, end han sandsynligvis har gjort, og prøbet, om ikke han og de, der nærmest sammen med ham have udarbejdet dette Forslag, kunde finde til den Erkendelse, at de burde se med ganske andre Øine paa vore Fattigforhold, end det synes, at de have set derpaa, da de frede dette Forslag. Der har, som ærede Medlemmer vide, i de senere Aar reist sig stærke Krav i Befolkningen om Afhjælpning af de mest uretfærdige Lidelser for de Fattige paa dette Omraade. Disse Krav have været indtrufne i et lille Lovforslag, som har ligget paa Tingets Bord i Aaringer i Træl, og hvori der gjordes Forordning paa, at disse Krav skulde og burde opfyldes. Alle have været indtrufne enige om, at det kunde gjøres, og den ærede Minister vilde have indlagt sig hos de Fattige, tror jeg, en langt større Fortjeneste, dersom han havde gaaet med til hnt Lovforslags Vedtagelse, idet derved de foreliggende Forrettelser vilde være bledne fjernede for de Vedkommende, end ved dette Lovforslaas Fremkomst, der maatte kan forhindre, at det nævnte Lovforslag kan komme igjennem. Og det, som dog egentlig vil blive det hele Resultat af dette Lovforslag her, er, at det vil umuliggjøre Gjennemførelsen af det andet.

Jeg veed, at den ærede Minister vil paataa, at han i sit Lovforslag har optaget nogle af de Bestemmelser, og jeg skal senere komme dertil, og hvad Bærd de have overfor de Fattige, men disse Bestemmelser, som den ærede Minister saaledes har optaget i Forbindelsen med de øvrige, han har foreslaaet, ere af en saadan Natur, at jeg næppe tror, at de Fattige i Virkeligheden ville være ham taknemmelige derfor. Den ærede Minister talte i Gaar om, at den Fattige kunde klage og klage de i overordentlig mange Tilfælde over den Behandling, som blev ham tildeelt. Ja, jeg skal indbrømme den ærede Minister, at det Bestaaende giver Grund til Klage, og skal endvidere indbrømme den ærede Minister, at der klages. Men naar man har set, hvad der frugter, at de Fattige klage til dem, som i Dieblisset administrere det Bestaaende, saa tror jeg ikke, det kan nytte at klage. Den ærede Minister har som saat henvist til, at de Fattige kunne klage. Det er jo ikke saa meget længe siden, at Korsør Arbejdsanstalt, der er en saa berøgtet Anstalt,